Десь далеко єсть країна
Пишна, вільна, щастям горда,
Кожний там живе щасливо —
Держиморда, держиморда.

В тій країні люблять волю,
Всяк її шука по змозі
І про неї розмовляє —
У острозі, у острозі.

Там усяк говорить правду
Непідкупними устами,
Там за правду щира дяка —
Батогами, батогами.

Там неправді та злочинству
Не вважають і на волос,
Там злочинних зараз лають —
Та не вголос, та не вголос.

Там уряд "блюде" закони,
Дба про всіх, немов про рідних,
За провинності ж карає —
Тільки бідних, тільки бідних.

Суд там скорий: як ти винен,
То зашлють "без проволочки",
А не винен, то й відпустять —
Без сорочки, без сорочки.

В тій країні всякий може
По заслузі шани ждати:
Там на те хрести й медалі —
Для багатих, для багатих.

Там тверезість у повазі,
Видно скрізь тверезу спілку,
Всі там п'ють самую воду —
Та горілку, та горілку.

Там всі люди роботящі,
Там нарівні з мужиками
Всі пани працюють щиро —
Язиками, язиками.

Там широка воля слову:
Кожний пише все, що знає,
А цензура ліберальна —
Все черкає, все черкає.

Там письменникам за працю
Сам уряд складає дяку
І з тріумфом їх провадить —
В Сибіряку, в Сибіряку.

Там говорять по-французьки
Не то значні, а й лакеї,
А пани всі мови знають —
Крім своєї, крім своєї.

Там зійшлися всі народи:
Москалі, "хахли", поляки,
І живуть вони так дружно —
Як собаки, як собаки.

Там живе племін усяких
Престрашенна мішанина,
І за те той край зоветься —
Русь єдина, Русь єдина.

3 січня 1886